

— det er disse hyltede og røgede Ting, som man skal have Beskyttelse for. Sten og Arbejder af Sten — det er de bornholmske Stenhuggere, for hvilke det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (N. S. Jensen) synes at kunne give en lille Smule Afslag paa sine Principper, der er en Del Bælgere i hans Valgkreds, der er Stenhuggere — 2,435 Kr. Træer, Buste og Planter 20,000, Træ og Arbejder af Træ 2,735, Taffelure 9,192 Kr., Vogne og Vognarbejder 6,500 og Arbejder i Boks 21 Kr. Den samlede Sum bliver 1,910,157 Kr. Det er altsaa den Sum, som kommer ind i Statskassen for disse direkte Forhøjelser, men det er selvfølgelig kun en ganske lille Ting imod den Forhøjelse af Varerne, som der bliver Landet over, thi det drejer sig om en meget betydelig Forhøjelse af Beskyttelsen. Den samlede Sum af de to Ting. Nedsættelsen og Forhøjelsen, kan man paa den ene Side trække fra hinanden for at faa Statskassens Status, men man kan paa den anden Side lægge dem til hinanden for i nogen Maade at have en Maalestof for Beskyttelsen, og Forhøjelsen bliver saa 4,697,969 Kr. Det er maaste vel mange Tal, jeg her har anført, det er i hvert Fald ikke morsomt at høre efter og heller ikke at læse dem op, men det kunde jo tænkes, at en eller anden vilde hysle med dem bagefter, og at de da kunde træffe sig at være oplysende, Alle de Løbenumre, som ere berørte af Kommissionen, er 354. Af disse er der under Manufakturvarer, som jeg saa godt som ikke har beskæftiget mig med, fordi jeg paa Forhaand maa erkende ikke at kunne bedømme dem, 76, og af Papir er der 16. Dem trækker jeg nu først fra, og der bliver da 262 tilbage. Af dem er der forhøjet Beskyttelse paa 141 Løbenumre, dels i Henseende til Nedsættelse af Raatolden, dels som Forhøjelse af Beskyttelsen. Jeg vil bede ærede Medlemmer, som mene, at vi ere komne for vidt i Nedsættelsen af Beskyttelsen, om at undersøge disse Tal. Jeg skal love for, at de skulle passe lige saa godt som dem, jeg kom med forleden Dag, at de skulle have lige saa ondt ved at røkke dem som ved at røkke de første. Jeg tvivler jo ikke om, at der vil komme Talemaader om, at det, jeg har sagt, er dikteret af Uvidenhed, og det kan man jo gerne sige, men naar ærede Medlemmer have haft lidt længere Tid til at sætte sig ind i Tallene i Betænkningen, ville de maaste indrømme, at det havde været fortjenstligt, om de havde sat sig ind i dem før, og saa tror jeg ikke, at jeg vil komme til at staa tilsyneladende saa alene, som man gerne vil give det Udseende af, at jeg gør. Jeg tror nu

ikke, at jeg gør det i den Forstand, som man vil bilde Folk ind.

Det var altsaa Beskyttelsesspørgsmaalet og dets Forhold lige over for Statskassen, det vil for Statskassens Vedkommende gaa omtrent lige op. Nedsættelsen og de Forhøjelser, som ere Beskyttelsesforhøjelser, ville omtrent balancere, Statskassen faar ikke noget yderligere ind derved. Paa det finansielle have jo mange Talere været inde, saa det vil jeg ikke komme alt for meget ind paa, fordi jeg for mit Vedkommende ser derpaa lige som paa Beskyttelsesspørgsmaalet i sin Almindelighed, at hvis vi Landboere paa en eller anden Maade kunne nærme os mere til økonomisk lige Ret, skal jeg ikke være pruttet paa Maaden, saa kunne vi gaa ind paa mange Ting, som vi ellers paa ingen Maade vilde kunne gaa ind paa. Jeg har for mit Vedkommende kun et Valgprog i denne og en Mængde andre Sager, og det er det, at jeg aldrig siger aldrig. Vi kunne forhandle derom, og blot vi faa noget for noget, saa kunne vi nok være tjente med at gaa med, men det værste er, naar de andre Mennesker ville have det hele, og vi slet ingen Ting maa faa. Naar jeg nu bliver spurgt om, hvad jeg vil have, saa er det selvfølgelig et ret berettiget Spørgsmaal. Man vil maaste ellers sige: han holder sig til Talemaader, naar han kommer til det reelle, kan han ikke paavise noget alligevel. Jeg vil dog først sige, at det er ikke min Sag at paavise i Enkelthederne, hvad man skal gøre. Hvis jeg gjorde det, vilde man blot sige: nej, paa den Maade ville vi ikke have det. Det, jeg mener, maa være Landbrugekets Hovedfordring ved en 1ste Behandling, det er det: bring os saa nær som muligt til lige Ret. Jeg vil dog pege paa Ting, som man kunde have gjort, og som jeg havde ventet, at man havde gjort. Man har jo rejst omkring paa Landet og fortalt os, hvilken Uret vi lede, naar vi ikke vare beskyttede, medens de andre vare det. Jeg havde der troet, at man, naar man skulde til at nedsætte Beskyttelsen, da var begyndt ved de ændres Ende, idet jeg troede, at det havde været den rigtige Ende (Munterhed) Ja, jeg mener, at man ikke er begyndt med den rigtige Ende af Toldafgifterne . . . (vedvarende Munterhed) Ja man siger jo, at lidt kan fornøje Børn . . . (Formanden ringer) Jeg vil altsaa sige, at det, jeg har mest imod, er, at man straks begynder ved den forkerte Ende med at nedsætte Toldafgifter; men os, der i Forvejen ere forurettede, vil man ingenting give. Det første, man gør, er, at man tager den Smule væk, vi have, og hvis det næste saa havde